

METODY OPTIMALIZACJI

Zadanie programowania liniowego część II

Wykład V

Extremum zadania programowania liniowego PL

Definicja 4.5

Punkt x należący do wypukłego zbioru $X \subset R^n$ jest punktem wierzchołkowym zbioru X , jeśli nie może być wyrażony jako kombinacja liniowa innych punktów zbioru X .

Twierdzenie 4.1

Zbiór wszystkich rozwiązań dopuszczalnych zadania programowania liniowego PL jest zbiorem wypukłym.

Twierdzenie 4.2

Rozwiązanie dopuszczalne x zadania programowania liniowego PL jest punktem wierzchołkowym zbioru rozwiązań dopuszczalnych X wtedy i tylko wtedy gdy odpowiada mu bazowe rozwiązanie dopuszczalne tzn.:

$$x = [x_B, 0]^T$$

- Dowód:**
1. Zakłada się, że wektor x jest bazowym rozwiązaniem dopuszczalnym. Pokazać, że x jest punktem wierzchołkowym zbioru X .
  2. Zakłada się, że wektor x jest punktem wierzchołkowym zbioru rozwiązań dopuszczalnych zadania programowania liniowego. Pokazać, że wektor x jest bazowym rozwiązaniem dopuszczalnym.

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachciak

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

Extremum zadania programowania liniowego PL cd.

Twierdzenie 4.3

Jeżeli funkcja $f: X \rightarrow R^1$, określona na domkniętym i ograniczonym wypukłym zbiorze $X \subset R^n$, jest ciągła i wklęsła, to globalne minimum funkcji $f(x)$ występuje w punkcie ekstremalnym (bądź punktach) zbioru X .

Dowód: Zaprzeczamy tezę: $f(\hat{x}) < f(v)$
 $\hat{x}$ - dowolne globalne minimum
 v - dowolny punkt ekstremalny zbioru X .

Zbiór X jest zbiorem zwartym, funkcja $f(x)$ jest ciągła – więc istnieje punkt $\hat{x}$
 $v^i, i = 1, \dots, k$ - punkty ekstremalne zbioru X .

Każdy punkt $x \in X$, który nie jest punktem ekstremalnym, może być wyrażony jako kombinacja wypukła punktów v^i

$$\hat{x} = \sum_{i=1}^k \mu_i v^i, \quad \mu_i \geq 0, \quad i = 1, \dots, k; \quad \sum_{i=1}^k \mu_i = 1$$

Funkcja $f(x)$ jest wypukła więc zachodzi dla dowolnego punktu $\hat{x} \in X$ zachodzi:

$$f(\hat{x}) = f\left(\sum_{i=1}^k \mu_i v^i\right) \geq \sum_{i=1}^k \mu_i f(v^i) \geq \max_{i=1, \dots, k} f(v^i)$$

ckd.

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachciak

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

Extremum zadania programowania liniowego PL cd.

Twierdzenie 4.4

1. Funkcja celu zadania PL przyjmuje wartość maksymalną w punkcie wierzchołkowym zbioru rozwiązań dopuszczalnych zadania PL.
2. Jeśli funkcja celu zadania PL przyjmuje wartość maksymalną w więcej niż jednym punkcie wierzchołkowym, to ma tę samą wartość dla każdej kombinacji wypukłej tych punktów.

Dla p dopuszczalnych bazowych rozwiązań optymalnych, tzn. $\hat{x}^1, \hat{x}^2, \dots, \hat{x}^p$

Zbiór rozwiązań optymalnych przyjmuje postać:

$$\hat{X} = \left\{ \sum_{i=1}^p \lambda_i \hat{x}^i, \lambda_i \geq 0, i=1, \dots, p, \sum_{i=1}^p \lambda_i = 1 \right\}$$

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachciak

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

Wprowadzone oznaczenia:

$$y_0 \equiv \begin{bmatrix} c_B B^{-1} b \\ B^{-1} b \end{bmatrix} \equiv \begin{bmatrix} y_{00} \\ y_{10} \\ \vdots \\ y_{m0} \end{bmatrix} \quad \text{oraz} \quad y_j \equiv \begin{bmatrix} c_B B^{-1} a_j - c_j \\ B^{-1} a_j \end{bmatrix} \equiv \begin{bmatrix} y_{0j} \\ y_{1j} \\ \vdots \\ y_{mj} \end{bmatrix}$$

gdzie $a_j, j \in R_N$ oznaczają kolumny macierzy N .

Funkcja celu x_0

$$x_0 = y_{00} - \sum_{j \in R} y_{0j} x_j$$

M funkcji ograniczeń

$$x_{Bi} = y_{i0} - \sum_{j \in R_N} y_{ij} x_j, \quad \text{dla } i = 1, \dots, m$$

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachciak

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

Postać początkowej tablicy simpleksowej

$$\begin{array}{c|cc|c} & & & -x_N \\ \hline x_0 & c_B B^{-1} b & c_B B^{-1} N - c_N & \\ \hline x_B & B^{-1} b & B^{-1} N & \\ \hline \end{array} \xrightarrow{c_B=0} \begin{array}{c|cc|c} & & & -x_N \\ \hline x_0 & 0 & -c_N & \\ \hline x_B & b & N & \\ \hline \end{array}$$

dla przypadku gdy $c_B=0$ tzn. pierwsze rozwiązanie bazowe dopuszczalne odpowiada za punkt wierzchołkowy x

$$x = [0, \dots, 0]$$

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachciak

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

Polepszenie rozwiązania bazowego dopuszczalnego

$$x_0 = y_{00} - \sum_{j \in R_N} y_{0j} x_j$$

zawsze $x_j \geq 0$,

zatem gdy $x_k \uparrow$ to również $x_0 \uparrow$ gdy $y_{0k} \leq 0$

$$x_{B_i} = y_{i0} - \sum_{j \in R_N} y_{ij} x_j, \quad \text{dla } i = 1, \dots, m$$

Polepszenie bazowego rozwiązania dopuszczalnego – metoda eliminacji Gauss'a.

$$\theta_{rk} = \min_{i=1, \dots, m} (y_{i0} / y_{ik}, y_{ik} > 0).$$

$$x_k = \frac{y_{r0}}{y_{rk}} - \sum_{j \in R_N - \{k\}} \frac{y_{rj}}{y_{rk}} x_j - \frac{1}{y_{rk}} x_{B_r}$$

$$x_{B_i} = \left(y_{i0} - \frac{y_{ik} y_{r0}}{y_{rk}} \right) - \sum_{j \in R_N - \{k\}} \left(y_{ij} - \frac{y_{ik} y_{rj}}{y_{rk}} \right) x_j + \frac{y_{ik}}{y_{rk}} x_{B_r}$$

Gdy mamy nie-zdegenerowane rozwiązanie bazowe dopuszczalne takie, że $y_{0j} < 0$ dla pewnego $j = k, k \in R_N$, oraz $y_{ik} > 0$

dla przynajmniej jednego i wówczas można z niego otrzymać lepsze bazowe rozwiązanie dopuszczalne przez wymianę jednej z kolumn macierzy B na kolumnę macierzy N .

Polepszona tablica simpleks odpowiada za następnę rozwiązanie bazowe dopuszczalne o większej wartości funkcji celu.

		...	$-x_j$	...	$-x_{B_r}$	..
x_0	$y_{00} - (y_{0k} y_{r0} / y_{rk})$	...	$y_{0j} - (y_{0k} y_{rj} / y_{rk})$	...	$-y_{0k} / y_{rk}$	..
	...	...	...	...	..	..
x_{B_i}	$y_{i0} - (y_{ik} y_{r0} / y_{rk})$	...	$y_{ij} - (y_{ik} y_{rj} / y_{rk})$	...	$-y_{ik} / y_{rk}$	..
	...	...	...	...	..	..
x_k	y_{i0} / y_{rk}	...	y_{rj} / y_{rk}	...	$1 / y_{rk}$	..

Optymalne rozwiązanie zadania programowania liniowego PL metodą simpleks

Twierdzenie 4.5

Rozwiązanie bazowe dopuszczalne układu równań $Ax=b$

jest rozwiązaniem optymalnym zadania PL, jeśli są spełnione dwa warunki:

(i) Warunek primalnej dopuszczalności:

$$y_{i0} \geq 0 \quad \text{dla } i \in \{1, \dots, m\}$$

(ii) Warunek optymalności

$$y_{0j} \geq 0 \quad \text{dla } \forall j \in R_N$$

Algorytm simpleks dla ograniczeń mniejszościowych

Krok 1. (start). Rozpoczynamy algorytm od znalezienia pierwszego rozwiązania bazowego dopuszczalnego. Należy sprawdzić dopuszczalność rozwiązania: czy $y_{i0} \geq 0$ dla $i = 1, \dots, m$ Tak - idź do kroku 2, Nie - STOP.

Krok 2. (test optymalności). Czy $y_{0j} \geq 0$ dla każdego $j \in R_N$?

- Tak - to aktualne rozwiązanie jest optymalne.
- Nie - idź do kroku 3.

Krok 3. (Wybór zmiennej wchodzącej do bazy). Wybierz jako zmienną wchodzącą do bazy taką zmienną $x_k, k \in R_N$ dla której $y_{0k} < 0$.

Typową regułą jest wybór zmiennej x_k jest reguła dla której:

$$y_{0k} = \min_{j \in R_N} \{y_{0j}, y_{0j} \leq 0\}$$

Idź do kroku 4.

Algorytm simpleks (prymalny) c.d.

Krok 4. (wybór zmiennej usuwanej z bazy). Wybierz jako zmienną usuwaną z bazy taką zmienną x_{B_r} , dla której

$$\theta_{rk} = \min_{i=1, \dots, m} (y_{i0} / y_{ik}, y_{ik} > 0).$$

Jeśli wiele zmiennych spełnia ten warunek, wybierz arbitralnie jedną z nich.

Idź do kroku 5.

Krok 5. (eliminacja Gauss'a). Wyznacz x_k oraz $x_{B_i}, i \neq r, N$, względem zmiennych $x_j, j \in R_N - \{k\}$ oraz zmiennej x_{B_r} zgodnie z wyprowadzonym wzorem.

Podstaw $x_j = 0, j \in R_N - \{k\}, x_{B_r} = 0$

aby otrzymać nowe rozwiązanie bazowe dopuszczalne.

Idź do kroku 2.

Krok ten czasami nazywa się wymianą zmiennej bazowej (piwotyzacją).

Schemat reguły przeliczenia współczynników w tablicy simpleks wg metody eliminacji Gauss'a

- p - element centralny (główny)
- q - dowolny element w wierszu centralnym (głównym)
- r - dowolny element w kolumnie centralnej (główniej)
- s - dowolny pozostały element

$$\begin{bmatrix} p & q \\ r & s \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} \frac{1}{p} & \frac{q}{p} \\ -\frac{r}{p} & s - \frac{rq}{p} \end{bmatrix}$$

Zadanie programowania liniowego PL dla ograniczeń mniejszościowych

Założenia:

1. Zbiór X rozwiązań dopuszczalnych $X \neq \emptyset$
2. algorytm simpleks startuje z bazowego dopuszczalnego rozwiązania oraz w trakcie jego realizacji nie występuje degeneracja

I. Zadanie programowania liniowego PL posiada jedno rozwiązanie

$$\max_{x \in X} x_0 = 2x_1 + 1x_2 \quad X = \left\{ x: \begin{array}{l} x_1 + x_2 \leq 5 \\ -x_1 + x_2 \leq 0, x \geq 0 \\ 6x_1 + 2x_2 \leq 21 \end{array} \right\}$$

Przykład:

	x_1	x_2
x_0	0	-2
x_1	5	1
x_2	0	-1
x_3	21	6

	x_1	x_2
x_0	7	1/3
x_1	3/2	-1/6
x_2	7/2	1/6
x_3	7/2	1/6

	x_1	x_2
x_0	31/4	1/4
x_1	9/4	-1/4
x_2	1/2	1/2
x_3	11/4	1/4

Rozwiązanie bazowe optymalne: $\hat{x} = [x_1, x_2, x_3, x_4, x_5]^T = \left[\frac{11}{4}, \frac{9}{4}, 0, \frac{1}{4}, 0 \right]^T$

Wartość optymalna funkcji celu: $x_0 = \frac{31}{4}$